

BREUS

● La vaga de 48 hores de bingos convocada a tot Espanya per aquest cap de setmana no serà seguida a Catalunya en arribar la patronal i els sindicats a un acord per a la firma del conveni col·lectiu. El conveni té una vigència de dos anys, pel 87 garanteix un salari mínim de 50.400 pessetes mensuals, i pel 88 un augment de dos punts pel damunt de l'IPC, així com una reducció de la jornada laboral de 26 hores anuals.

● Uns 700 nens de dotze corals cantaran el proper dia 7 de juny a la seu vella de Lleida una nova composició que s'ha titulat «Nens» i els drets d'autor de la qual seran lliurats a la UNICEF. «Nens» està dedicada a tots els nens del món i ha estat composta per Àngel Martínez, natural de Lleida i antic professional de la música, encara que en l'actualitat és policia municipal.

● L'arquebisbe de Barcelona, Narcís Jubany, ha firmat un decret pel qual trasllada la festivitat del Corpus Cristi al 21 de juny en ser considerat dia laborable en el calendari elaborat per la Generalitat el 18 del mateix mes. També es traslladen al diumenge els actes especials de l'adoració del Santíssim Sagrament, la processió eucarística i la jornada de la caritat que organitza Caritas Diocesana.

● El regidor de Jovenut de l'Ajuntament de Barcelona, Enric Truño, va inaugurar ahir la quarta edició de la Mostra de turisme juvenil, dedicada a oferir als joves assessorament de tota classe sobre viatges i vacances. Aquesta iniciativa romandrà oberta fins al 24 de juliol a la sala Transformadors i ofereix, mitjançant la «Viatgeteca» de la ciutat, informació sobre preus, descomptes, tarifes reduïdes, visats i altres qüestions relacionades amb viatges.

Ocupa el càrrec de conseller des de l'any 1984

Joan Antoni Samaranch substitueix Millet com a president de la Caixa

Barcelona.— Joan Antoni Samaranch, president del Comitè Olímpic Internacional, ha estat nomenat president del Consell d'Administració de la Caixa de Pensions en substitució de Salvador Millet.

El fins ara president de l'entitat va presentar la seva dimissió davant el Consell d'Administració, que es va reunir ahir a la tarda a la seu central de la Caixa, ja que d'aquí a poques setmanes complirà l'edat reglamentària de 75 anys, la màxima que recull la normativa actual per al càrrec.

El Consell d'Administració, al mateix temps que va agrair a Salvador Millet la seva gestió al front de la Caixa durant els darrers set anys, acordà designar nou president de la institució a Joan Antoni Samaranch.

Samaranch ocupa el càrrec de conseller de la primera caixa d'estalvis d'Espanya des del 1984 i forma part de la seva comissió executiva des del 26 de setembre de 1985.

Amb anterioritat, des del 73 fins al 77, quan va presidir la Diputació de Barcelona, també fou president de la Caixa d'Estalvis de Catalunya, que va començar durant el seu govern un desplegament im-

portant d'activitat.

El Consell també va nomenar conseller de l'entitat, per cobrir la vacant produïda per la dimissió del president, a Enric Corominas i Vila, industrial conegut i actual president del cercle d'economia.

Salvador Millet, segons fonts de la Caixa, continuarà vinculat a la institució en proposar Samaranch el seu nomenament com a president honorari, càrrec que va acceptar el Consell.

Durant la presidència de Salvador Millet, la Caixa de Pensions ha experimentat una forta transformació i adaptació a l'entorn més competitiu del sistema financer, que l'ha consolidat com una de les primeres caixes d'estalvi de Catalunya i Balears.

L'alcalde de Barcelona, Pasqual Maragall, va felicitar personalment a Joan Antoni Samaranch pel seu nomenament i manifestà el seu convenciment que el seu accés a la presidència de la Caixa «serà positiu per a l'enfortiment d'aquesta institució financera, tan important per a Barcelona i Catalunya».

Prestigi mundial

Joan Antoni Samaranch va néi-

xer a Barcelona el 7 de setembre de 1920, està casat amb Maria Teresa Salisachs i tenen dos fills.

El seu nom està vinculat a les més altes esferes de l'esport internacional i en la seva llarga trajectòria professional ha ocupat diversos càrrecs polítics i esportius.

L'any 55 va ser elegit regidor d'esports de l'Ajuntament de Barcelona, després d'haver-se distingit en la pràctica d'especialitats esportives.

Samaranch s'inicià en la pràctica de l'esport a l'equip d'hoquei sobre patins espanyol, es va distingir en l'exercici de la boxa i fou seleccionador nacional d'hoquei. També fou president del Saló Nàutic de Barcelona i vice-president de la Federació de salons nàutics.

Des de l'any 1966, any en què fou elegit membre del Comitè Olímpic Internacional, fins el 70 va ocupar el càrrec de delegat nacional d'educació física i esports. Aquest mateix any va passar a formar part de l'executiva del COI, del que fou nomenat vice-president l'any 74.

L'any 73 va ocupar el càrrec de president de la Diputació de Barcelona, des d'on impulsà una sèrie

Joan Antoni Samaranch.

d'iniciatives esportives i socials i culminà la remodelació del Palau de la Generalitat.

La seva brillant trajectòria culminà l'any 80, en acabar l'Olimpiada de Moscou, quan fou nomenat president del COI.

L'any 77 havia estat nomenat ambaixador d'Espanya a la URSS i Mongòlia i va contribuir decisivament a potenciar les relacions comercials, esportives i culturals hispano-soviètiques.

Sobre la realitat cultural catalana

Borses d'estudi de la Generalitat per a estrangers

Barcelona.— El Departament de Cultura de la Generalitat, a través de la Direcció de Relacions Culturals, ha convocat cinc borses d'estudi per a estrangers interessats en la realitat cultural de Catalunya.

El valor d'aquestes borses és de 300.000 pessetes per una estada de tres mesos en territori de llengua catalana. Els aspirants a les

borses hauran de ser estudiants universitaris, llicenciats o graduats en facultats o escoles superiors.

Amb aquesta iniciativa es vol fomentar el coneixement i l'estudi dels diversos aspectes culturals de Catalunya per part d'estudiants estrangers.

Les borses d'estudi es lliuraran en tres pagaments mensuals.

Miró i Ardèvol critica l'actuació

Males relacions amb el Ministeri d'Agricultura

Barcelona.— El conseller Josep Miró i Ardèvol ha afirmat que les relacions entre el Departament d'Agricultura de la Generalitat i el Ministeri d'Agricultura no poden ser qualificades com a bones.

Miró i Ardèvol va ser ahir a Vilafranca del Penedès a la inauguració de la VI Fira tècni-

ca de la vinya i el vi (FIRAVI '87).

El conseller explicà que aquestes relacions no es poden qualificar com a bones per «la senzilla raó que fins ara el Ministeri no ha manifestat cap voluntat d'ajudar-nos a solucionar els problemes».

EL TORNAVÍS

La rifeta

SUSANNA QUINTANA

Si voleu trepitjar l'indret on han d'anar a reposar els seixanta d'aquí que sortiran somrients de la cursa cap a Europa no heu de fer res més que augmentar el pressupost que destineu per temptar la fortuna, la bona, és clar.

Ara, amb això de les eleccions al Parlament europeu, tenim la magnífica oportunitat de conèixer Estrasburg si ens atrevim a comprar un dels numerets que venen els homes d'en Ruiz Mateos i que prediquen un cap de setmana per a dos a la ciutat dels parlamentaris.

I és que l'ex-president de Rumasa només té vint-i-cinc milions de pessetes —diu ell— per cobrir les despeses de campanya de la seva Acció Social i no ha pogut —pobret— ni fer cartells amb fotos, ni sortir massa a la premsa ni a la televisió.

Don José María ha pensat que, si les rifetes funcionen als col·legis per a les excursions de final de curs i als clubs de futbol per fer bossa, també li podrien anar bé a ell per arribar a asseure's a la finestra europea i no s'hi ha capficat massa perquè, mirant la butxaca, dos viatges a Estrasburg es paguen més de pressa que no pas els crèdits bancaris que fan suar la gota grossa a l'hora d'aconseguir-los i tapar-los.

Els que comprin butlletes —bé perquè els tempti el viatge o bé per fer un favor a l'home que defensava l'imperi de l'abella— sabran si han guanyat el dia 8 fixant-se en les quatre darreres xifres del primer premi de l'ONCE.

En Ruiz Mateos haurà d'esperar dos dies més per saber si té l'escó.

De totes maneres us donarà les gràcies.

AQUÍ BARCELONA

Rodin a Barcelona

RÒMUL

Barcelona.— Fins al 14 de juny, el Museu d'Art Contemporani recull una àmplia mostra de l'obra de l'escultor francès Auguste Rodin. (Cal suposar que tots els prohoms de la nostra cultura convidats ahir a dinar al Majestic per Cullel l'han admirada). Rodin (1840-1917) és sens dubte una de les figures cabdals de l'escultura moderna, tot i haver estat rebutjat de les proves d'ingrés de l'École des Beaux-Arts de París. La seva producció, d'influències clàssiques, gòtiques i renaixentistes, no es pot incloure en cap tendència concreta, ja que conjuga el realisme naturalista amb l'expressionisme i el simbolisme. No debades va viure a Brussel·les (1871-75) i passà temporades a Itàlia. Si el 1877 causà polèmica al Salon parisenc, dos anys després ja va guanyar-hi una medalla.

L'exposició, que recull un total de 100 obres —60 escultures i 40 aquarel·les—, mostra l'evolució de l'artista. La major part són maquetes i escultures que Rodin va preparar per a La porta de l'infern, encarregat encomanat per l'Estat francès per al Museu d'Arts Decoratives. L'obra consistia en la construcció d'una porta de bronze monumental que va originar més de 200 estudis —figures i grups—, entre els quals volia incorporar rèpliques d'altres obres com El pensador (1880) Danaide (1885), El bes (1886) i Adam i Eva, que s'inclouen a l'exposició. Per a la construcció de La porta s'inspirà en alguns episodis de «La Divina

Comèdia»; l'obra, tanmateix, no la va acabar mai a causa de la seva mort. El seu període més fecund correspon a l'etapa que va del 1880 al 1900, en la qual va preparar més de 150 obres exposades al pavelló erigit amb motiu de l'Exposició Universal de París.

L'exposició vol subllar la influència que l'artista va exercir sobre l'escultura catalana i, sobretot, la seva relació amb Barcelona. Rodin, que viatjà per Espanya convidat pel seu gran amic Ignàcio Zuloaga el 1905, conegué Barcelona el 1907, amb motiu de la V Exposició Universal de Belles Arts, rera la qual la ciutat li va comprar L'edat de bronze, primera escultura de grandària natural capaç de resumir, d'ençà de 1877, tot el que Rodin devia al passat i el que aportava de nou; no debades despertà no poques iras puritanes. El 1917, l'obra de Rodin també va estar present a la I Exposició de l'Art Francès, que va organitzar l'Ajuntament, on participaren també Degàs, Matisse, Monet, Manet, Renoir, Cézanne, Gauguin i d'altres artistes del moment.

La influència de Rodin a l'escultura catalana es produeix, sobretot, damunt dels cisells modernistes i noucentistes, especialment en Blay, Clarà, Llimona i Claresó. Una obra, en conjunt, capaç d'expressar l'energia i el dinamisme vitalista dels sentiments de qui va gosar dir que la simple còpia de la natura —«única i veritable deessa»— sense infondre-li caràcter i vigor no era vàlida.